

Dorel SCHOR

SCHIȚE UMORISTICE (106) – TELEFON LA PSIHIATRIE

Vreau să vă povestesc, foarte indignat, ce mi s-a întâmplat recent, adică azi dimineață, când am telefonat la Casa de sănătate „Mensana” și am cerut să mi se facă legătura cu doctorul Cucu cu care vroiam să discut într-o chestiune particulară. Mai bine zis, chestiunea particulară era a lui, nu a mea, pentru că omul avea nevoie de mine și nu eu de el. Așa că am telefonat la spital și am cerut să vorbesc cu el.

- Doctorul Cucu nu e la lucru, m-a informat centralista, pentru că s-a mutat și și-a luat câteva zile libere ca să mai aranjeze casa, să mai dea un var, să mai bată un cui, știți cum vine chestia, într-o casă nouă sunt un milion de treburi fără de sfârșit și fără de început.

- Bine, am spus, atunci vă rog să-mi dați noul număr de telefon, că la cel vechi răspunde altcineva....

- Asta e foarte normal, a fost de părere centralista, când te muți la o adresă nouă, lași vechiul număr de telefon la adresa veche, mai ales că nici nu era al lui, el stătea acolo cu chirie, adică provizoriu.

- Bine, domnișoară, voi suna la adresa nouă, numai fii matale bună și dă-mi numărul cel nou.

- Nu vă supărați că vă spun, dar nu am voie să dau numărul de telefon la niciun pacient și, în general să dau relații. Telefonul mobil îl aveți?

- Nu... Mi-l dai dumneata?

- Nu vi-l dau, doar v-am explicat că nu am voie să-l dau la pacienți...

- Înțeleg, e foarte normal, numai că eu nu sunt pacient. Sunt un coleg de-al lui, tot medic, dar nu psihiatru. Așa că nu e cazul să nu fie voie...

- Indicația este că e interzis, nimeni nu poate să știe dacă la telefon e un Napoleon adevărat sau fals.

Fata avea dreptate, cel puțin teoretic, așa că i-am spus:

- Ai dreptate... O să te rog altceva. Eu sunt acum la policlinică, în cabinetul meu. Telefonează dumneata la centralista noastră, colega matale, și cere să vorbești cu mine. Așa vei fi sigură că nimeni nu vrea să te păcălească. Și comunică-mi numărul lui de telefon. Bine?

- Nu e bine... N-avem voie să întreținem convorbiri particulare cu persoane străine sau bolnave. E strict interzis!

Am considerat că fata are și de data asta dreptate, așa că deși eram un pachet de nervi, i-am dat altă idee.

- Știi ceva, eu sunt o persoană străină și nu ai voie să întreții cu mine convorbiri particulare. Dar cu doctorul Cucu, corp din corpul vostru, minte din mintea voastră sănătoasă, ai voie să întreții?
- Să întrețin ce? La ce faceți aluzie?
- Nu fac aluzie la nimic... La o convorbire telefonică mă refer. Adică, doctorului Cucu, psihiatru, ai voie să-i telefonezi?
- Auzi întrebare, sigur că da.
- Atunci dă-i matale un telefon și roagă-l să telefoneze la numărul pe care te rog să-l notezi... Înțelegi?
- Înțeleg, dar nu se poate. E interzis. De unde pot să știu că nu e vorba de un pacient psihic?
- Doamne! am strigat disperat. Simt că îmi pierd mințile cu dumneata. Înebunesc!
- Ai văzut? Și spuneai că nu ești pacient. Șefii noștri știu mai bine. Cine nu e pacient o să fie, nu există oameni care nu-s pacienți!

Dorel SCHOR
Tel Aviv, Israel
1 aprilie 2017